

ŠPORTNO DRUŠTVO RAČE

Nogometna sekcija Rače v letu 2003

V Športnem društvu Rače je najstarejša sekcija nogometna, saj je že krepko zakoračila v drugo petdesetletnico. V njej sodelujejo od najmlajših (U6- prvošolčki) pa do veteranov. Ob redni vadbi vseh selekcij skrbimo tudi za obnovo in vzdrževanje objektov. Tako so nogometna igrišča polno zasedena in objekt vzorno urejen. Kljub temu, da imamo v občini dve nogometni sekciji, so posamezne ekipe v Račah številčno dovolj velike in ob redni vadbi pod strokovnim vodstvom dosegajo dobre rezultate.

PRIKAZ DELA PO SEKCIJAH V LETU 2003

- U-6: vadbena skupina šteje 15 otrok, ki vadijo dvakrat tedensko in osvajajo osnovne elemente nogometne igre ter se pripravljajo za tekmovanje.

- U-8: cicibani imajo ob redni vadbi ob koncu tedna že prvenstvene tekme. V spomladanskem delu so dosegli 2. mesto. V jesenskem delu je bila skupina na novo sestavljena (zaradi prehoda igralcev v U-10), pa se je uvrstila na 4. mesto. V skupini je 16 igralcev.

- U-10: v tej vadbni skupini, ki zaseda po jesenskem delu 1. mesto, vadi 10 otrok dvakrat tedensko.

- U-12: mlajši dečki vadijo skupaj že četrto leto in so že dobro osvojili elemente nogometne igre. V skupini je 14 igralcev, ki so v jesenskem delu med 10 ekipami dosegli 2. mesto s tekmo manj.

- U-16: ekipa kadetov vadi dvakrat tedensko in so spomladi osvojili 5. mesto, v jesenskem delu pa so kljub prehodu številnih igralcev v višjo starostno skupino (k mladincem Slovenske Bistrice) dosegli 3. mesto med 10 ekipami.

- Člani: v spomladanskem delu so si izborili obstanek v 1. občinski ligi MNZ Maribor. V jesenskem delu so pa so kljub slabemu začetku dosegli 6. mesto med 14 ekipami.

V zimskem prehodnem obdobju so se ekipe udeleževale raznih turnirjev s spremenljivimi uspehi. V mesecu maju smo organizirali turnir za U-10 z udeležbo 8 ekip. V juniju smo ob jubileju dolgoletnega trenerja naših ekip Marjana Pečnika gostili selektorja slovenske državne reprezentance Bojana Prašnikarja. Ob tej priložnosti smo organizirali tekmo med veterani Maribora in bivšimi igralci naše sekcije. Vsako leto avgusta organiziramo spominski turnir. Letos je bil že 55-i in je zelo dobro uspel.

Ob koncu bi želel občane seznaniti s finančnimi težavami, ki nas spremljajo vsako leto. Občina pokriva le del sredstev, ki jih potrebujemo za redno vadbo, vzdrževanje in obnovo objektov ter del sredstev za strokovni kader. To je letno okrog 2.000.000 MIO SIT, kar je slaba polovica našega letnega proračuna.

Pri mlajših kategorijah pridobivamo del sredstev z mesečno članarino (znaša 2.000 SIT), ki pa jo nekateri neredno plačujejo. Članarina se porabi za prehrano otrok po tekmah, za organizacijo tekem in za opremo.

Najslabša finančna situacija je pri članski ekipi. Kljub temu, da imajo Rače dokaj dobro razvito gospodarstvo, težko pridobivamo sponzorje. Redki so posamezniki, ki so pripravljeni žrtvovati svoj čas in nam pomagati, še manj pa je tistih, ki so nas pripravljeni finančno podpreti. Za dobro predstavitev kraja moramo imeti dobro člansko ekipo. To si vsi želimo. Vendar od glasnega govorjenja in gostilniških »strokovnih« nasvetov ni nobenega učinka, razen neprimerne odnosa do ljudi, ki delujemo v nogometni sekciji. Ker nimamo dovolj finančnih sredstev, nam igralci uhajajo v sosednje klube, kjer dobijo plačilo, mi pa zaradi tega od drugod ne moremo pridobiti igralcev. Za tekmovanje v 4. kakovostni občinski ligi bi potrebovali okrog 3 milijone tolarjev, ki bi jih morali pridobiti s sponzorji.

Čeprav sekcija deluje z minimalnimi finančnimi sredstvi, nam vseeno uspe dosegati vidne rezultate in tako zadovoljivo predstavljati kraj Rače. Upamo, da se bo v letu 2004 kaj izboljšalo.

Anton ŠALAMUN,
predsednik

KULTURNO DRUŠTVO RAČE

Nov CD Fantov na vasi in Škrjančka

Ena zvezda gori gre

Pod tem naslovom bo v decembru izšla zgoščenka in kasetna s starimi božičnimi pesmimi. Pesmi sta posneli vokalni skupini Fantje na vasi in Škrjanček. Pod imenom Škrjanček pojo pevci vokalne skupine Fantje na vasi in pet deklet, ki so zadnji dve leti nastopali z njimi.

Imenovana sestava sta v iztekajočem se letu skupno izvedla oziroma sodelovala na kar 44 koncertnih nastopih.

Ker je skupna zasedba nova umetniška skupina, je bilo potrebno novo ime. Povzeli smo ga po odličnem mladinskem pevskem zboru, ki je deloval v Račah pred 2. svetovno vojno in se je imenoval Škrjančki. Leta 1938 je v Zagorju ob Savi osvojil tretje mesto na državni reviji mladinskih zborov. Sedanja vokalna skupina Škrjanček bo tako poskušala ohranjati njihovo žlahtno zapuščino. Na plošči, ki bo izšla v okviru Kulturnega društva Rače, bo posnetih 17 pesmi, ki opevajo tematiko božiča.

Spremna beseda k zgoščenki in kaseti z naslovom Ena zvezda gori gre

Slovenskih ljudskih pesmi, ki zajemajo tematiko iz krščanskega duhovnega izročila, je neverjetno veliko. Največ je takih, ki opisujejo in opevajo optimističen božični čas. Mnogo je tudi pesmi z isto tematiko, pri katerih je avtor sicer znan, vendar v načinu besednega in melodičnega izražanja identičen ljudskemu. Oboje predstavlja zlahka del narodne kulturne razpoznavnosti. S pričujočimi posnetki starih božičnih pesmi poskušamo skromen del le-te po svojih najboljših močeh ohraniti.

(Opomba: Gruberjeva pesem Sveta noč sicer ni slovenska, vendar so jo prvinsko začutili vsi narodi svata, tudi slovenski, zato si božičnega koncerta ali albuma brez nje skoraj ni mogoče predstavljati).

Vabim vas, da na 15. strani Novic preberete še seznam koncertov in nastopov vokalnih skupin Fantje na vasi in Škrjanček v obdobju med 24. decembrom 2003 in 4. januarjem 2004, seveda pa vsem velja tudi prijazno povabilo nanje.

Tone ŽURAJ,
umetniški vodja

RDEČI KRIŽ RAČE

»Drobtinica«

Občinski odbor Rdečega križa Rače je v sodelovanju z Osnovno šolo Rače uspešno izpeljal humanitarno akcijo ob svetovnem dnevu hrane - »Drobtinica«. Osnovni cilj akcije je bil zbrati finančna sredstva za šolske malice socialno ogroženih otrok. V humanitarni akciji smo prodali 100 kilogramov kruha, ki so ga velikodušno prispevale pekarnice. Na ta način smo zbrali 33.000,00 SIT. Veseli smo bili odziva občanov, ki so kupili kruh na naši stojnici in s tem izkazali podporo naši akciji.

Posebej se zahvaljujemo Pekarni Kukovič iz Hotinje vasi, Miklavškim pekarnam in Pekarni Jager iz Maribora za donacije kruha.

50 let krvodajalstva

Letos smo v Rdečem križu praznovali zlato obletnico - 50 let krvodajalstva. Krvodajalstvo je družbeno pomembna vrednota, ki je odraz humanosti in osveščenosti ljudi. Je humanitarni projekt, ki omogoča preživetje ljudi, ki jih je prizadela bolezen ali so doživeli nesrečo oz. bili poškodovani pri delu. Pol stoletja prihajajo naši krvodajalci prostovoljno, brezplačno in anonimno in darujejo del sebe - svojo kri, da rešujejo življenja ljudem, ki jih ne poznajo. Njihovo zavestno opredelitev lahko le občudujemo, saj je v tem brutalnem svetu brezdušne mehanizacije in družbenega razslojevanja vedno manj plemenitih ljudi, ki jim je skrb za sočloveka nekaj samoumevnega.

Število krvodajalcev je v Sloveniji močno upadlo zaradi spremenjenih družbenih razmer in tržnega gospodarstva, kjer ni mesta za solidarnost. Tudi v Račah je nekoliko manj krvodajalcev - registriranih je okrog 150.

Letno organiziramo dve krvodajalski akciji; na posamezni akciji daruje kri od 80 do 90 krvodajalcev. Posebej moramo poudariti, da smo v spremenjenih razmerah s takšnim številom zadovoljni in tudi Rdeči križ Slovenije nam je podelil priznanje za naše delo.

Zavedamo se, da je vzgoja mladih krvodajalcev investicija za prihodnost krvodajalstva, zato je sodelovanje s šolo izrednega pomena. Osnovna šola Rače nam vse leto nudi svoje prostore, da so lahko akcije izvedene na določenem nivoju, učenci višjih razredov nam pomagajo pri delu, med krvodajalci je tudi ravnatelj in nekaj učiteljic. S svojim odnosom vzgajajo svoje učence v duhu humanosti in človečnosti.

Vsem krvodajalcem in vsem sodelavcem iskrena hvala za uspešno delo. V imenu bolnikov se vam zahvaljujemo za darovano kri in vas vljudno prosimo, da tudi v prihodnje ostanete zdravi in z nami!

Srečno!

Olga BOROVIK,
predsednica

RIBIŠKO DRUŠTVO RAČE

Začetek organiziranega športnega ribolova v Račah

Neverjetno, kako čas hiti, še posebno, če človek ljubi naravo in življenje v njej. Ko razmišljam o gospodarjenju z našimi vodami, ribniki in okoljem, ugotavljam, kaj vse je bilo napravljeno v tem dolgem obdobju. Posebej smo ponosni, da smo ohranili del narave in vode za naše mlajše rodove.

Ribniki Ribiškega društva Rače se razprostirajo 300 m severno od železniške postaje v Račah. Nastali so pri izkopu ilovice in glin, ki jo je takrat opekarna uporabljala za izdelavo opeke. Z izvirom podtalnice in napeljavo potoka v jame so nastali današnji ribniki.

Leta 1953 je bil ustanovljen ribiški krožek pri sindikatu Tovarne avtomobilov in motorjev Maribor. Soustanovitelji so bili predvsem domačini, torej Račani, ki so takrat delali v TAM. Sklenili so najemnico z Opekarno Rače in posestnikom Francem Kozodercem. Začelo se je vlaganje rib in prirejanje

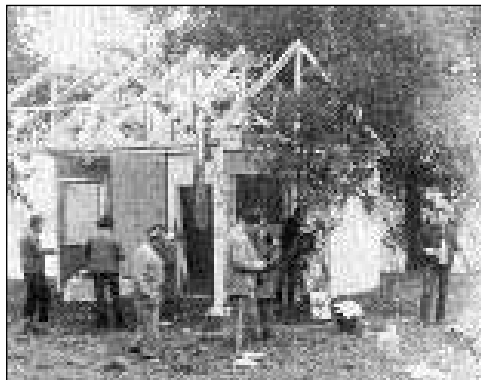

sindikalnih ribiških tekmovanj. Z naraščanjem članstva se je ribiški krožek preimenoval v sindikalno ribiško sekcijo TAM-a. Tako se je ribiški šport lepo uveljavil v Račah in okolici. Prišlo je obdobje, ko je zmanjkalo denarja za vlaganje rib, upadlo je število članov, ostali pa so domačini, ljubitelji narave in ribolova, ki so vodili sekcijo z mislijo na boljši jutri.

Želja tedanjega odbora je bila čim večje vlaganje rib in s tem pridobivanje novih članov. Napravili so novi vzrejni ribnik. Poprijeli so za delo, zgradili so zapornici in odtočni kanal. Z izgradnjo ribnikov in uspešno rejo rib je članstvo zopet naraščalo.

Dolgoletna želja odbora in članov je bila, da bi imeli svoj skromni ribiški dom. Razna tekmovanja, ki jih ni bilo malo, priprava malic za tekmovalce, celotno vodenje odbora in spremljajoče aktivnosti so to željo dodatno utemeljevale.

Leta 1986 se je takratni odbor odločil za postavitev ribiškega doma. S skromnimi finančnimi sredstvi in s pomočjo sindikata TAM ter z lastnim delom ribičev je dom resnično uspelo postaviti in ga predati namenu.

Začetek gradnje prvega ribiškega doma v Račah; leta 1986

Izglede prvega, najstarejšega doma

Leta 1991 smo začeli intenzivno gojiti krpa mladico. Uspeh je bil dober, saj smo vzgojili 48.000 mladice krpa. Naše delo je postalo še uspešnejše, ko smo podpisali sodelovanje s področja vzreje rib s firmo »Ribe Maribor«.

S kasnejšo dograditvijo doma smo pridobili večnamensko dvorano, kuhinjo in sanitarije.

(Te podatke je prispeval dolgoletni član RD Rače in današnji gospodar Janko Janežič.)

Nastanek Ribiškega društva Rače

Upoštevač vse že povedano so bili v začetku leta 1993, natančneje 2. februarja, dani vsi pogoji za ustanovitev društva. Ta dan je torej rojstni dan Ribiškega društva Rače. S pristopom novih ribičev in z umnim gospodarjenjem pri vlaganju in ulovu rib je društvo vse zadnje desetletje lepo napredovalo.

Med Petrolom in Tekolom stoji danes v lepem okolju, za katerega redno skrbimo, lep ribiški dom, ob njem pa trije ribniki, polni rib. Največji in srednji ribnik sta namenjena športnemu ribolovu, tretji - najmanjši pa vzreji rib.

Takšen je ribiški dom v Račah od leta 1989 in vse do danes

Društvo je sodobno organizirano in vodeno:

- Člani Izvršnega odbora Ribiškega društva Rače: Silvo Koren - predsednik RD, Slavko Rebernik - podpredsednik RD, Janko Janežič - gospodar RD, Franc Bezjak st. - blagajnik RD, Srečko Čepe - tajnik RD, Franc Bezjak ml. - predsednik ŠTK RD, Ciril Žbogar - predsednik DS RD, Jože Pezdirc - tožilec v RD, Mirko Majerič, Sadik Hajzeri in Slavko Hameršak - člani IORD.
- Gospodarski komisiji RD predseduje Janko Janežič; Stanko Paulin, Sadik Hajzeri, Vidko Vidovič in Mirko Majerič so njeni člani, član v uvajanju pa je Jože Pezdirc.
- Nadzorna komisija ima tri člane in sicer predsednika Franca Premzla ter člana Ivana Šipka in Boštjana Petka.
- Disciplinsko sodišče našega društva tvorijo Ciril Žbogar - predsednik ter Zlatko Gselman in Drago Kužner - člana.
- Športno tekmovalna komisija deluje v sestavi: Franc Bezjak ml. - predsednik, člani pa so Slavko Hameršak, Uroš Galič, Marjan, Perko in Nikola Crnobrnja.
- Komisija za odlikovanja in priznanja je v domeni njenega predsednika Slavka Rebernika, pomagata pa mu člana Bojan Weiss in Bojan Oberčkal.
- Komisijo za izobraževalno dejavnost sestavljamo Valter Feguš - predsednik ter Franc Premzl in Boštjan Petek - člana.

V društvo je včlanjenih 170 ribičev, ki zavzeto in brezplačno delujejo v odborih in komisijah. Poleg predsednika, ki uspešno vodi in usklajuje delo celotnega društva, ima zelo pomembno vlogo tudi gospodar društva. Njegovo glavno delo je skrb za ribiški dom, okolje ribnikov, ukvarja se z vzgojo in gospodarjenjem z ribami. Pri tem mu pomagamo vsi člani ribiči, ki smo prisotni pri odlovih in vlaganju rib. Vsak član mora po pravilniku društva v ta namen letno opraviti 8 ur dela.

Ribolovna sezona v ribnikih Rače se prične 1. marca in konča 31. oktobra.

Včasih zagradi tudi tako velika riba...

Vsako nedeljo potekajo tekmovanja odprtega tipa in sicer v ribniku za športni ribolov. V velikem ribniku, kjer se odvija vsakodnevni ribolov od zore do mraka, pa organiziramo ribiška tekmovanja za razne memoriale in svečanosti. V tem letu jih je bilo deset, med njimi tudi tekmovanje za ribiškega carja društva.

Ribiški car Srečko

Leto 2003 bo za naše društvo pomemben pomnik, saj beležimo nekaj pomembnih pridobitev:

- izgradnja centralne napeljave v ribiškem domu,
- postavitve novih klopi okrog ribnikov,
- ob Petrolu in ob izteku vode iz ribnika je bilo s kamenjem zaščiteno obrežje velikega ribnika (novo zgrajeno nabrežje),
- popravljena je bila streha na domu,

- park po novem krasi lesena skulptura ribiča, ki ponosno gleda na ribnike in je delo dobro poznanega Franca Potiska,
- poskrbljeno je za redno vzdrževanje okolice (košnja trave, odvoz smeti),
- na 6. državnem prvenstvu v pripravi ribjih jedi, junija 2003, je najbolje kuhal prav naš ribič Jože Kac, ki je pripravil polnjene postrvi po vinogradniško. Njegov uspeh je v velik ponos celotnemu našemu društvu, kar enako velja za dejstvo, da je naša ekipa tekmovalcev na omenjenem prvenstvu skupno zasedla 3. mesto.

Z ozirom na vse to pričakujemo od ljubiteljev športnega ribolova, narave, vod in vsega živega v njej, da se primerno vedejo in tako tudi sami prispevajo k čistoči voda in lepemu ter urejenemu videzu ribnika z okolico.

Gospodarski komisiji je uspelo letos vložiti 8 ton rib, med temi predvsem krapa, drobiž in ostale ribe. Dogovoriti se je mogoče tudi za najem naše večnamenske dvorane za različne priložnosti.

Ribiška družina Rače sodeluje z RD Maribor, RD Ptuj, s Staršami in s koroško ribiško družino. V domačem okolju odlično sodelujemo z Občino Rače-Fram, pa tudi s Petrolom, Tekolom, Pinusom, s samostojnimi podjetniki, s PGD Rače in ostalimi društvi. Na žalost pa moram povedati, da s kolegi iz sorodnega društva, ki deluje v sosednjem Framu, torej prav tako v naši občini, zaenkrat nimamo dovolj močnih vezi.

Predsednik RD Rače Silvo Koren je županu občine Rače-Fram Branku Ledineku ob priložnosti predal simbolični spominek našega društva

Ob 50-letnici društva se zahvaljujemo vsem, ki so pomagali in sodelovali z našim društvom, da smo ob tem pomembnem jubileju lahko ponosni na opravljeno delo. Ob tem naj se posebej zahvalim tudi obema častnima članoma Ribiškega društva Rače, mag. Antonu Medvedu in Henriku Mohoriču.

Tako. V olajšanju mi je, da mi je kot predsedniku novoustanovljene Komisije za izobraževalno dejavnost pri RD Rače uspelo pripraviti prvo predstavitev Ribiškega društva Rače.

Skupaj s kolegi ribiči se bom v bodoče trudil, da bo o nas in našem delu v Novicah mogoče še kdaj kaj prebrati, dotlej pa lep pozdrav in vse dobro v novem letu.

Valter FEGUŠ

KO ZBU NOB

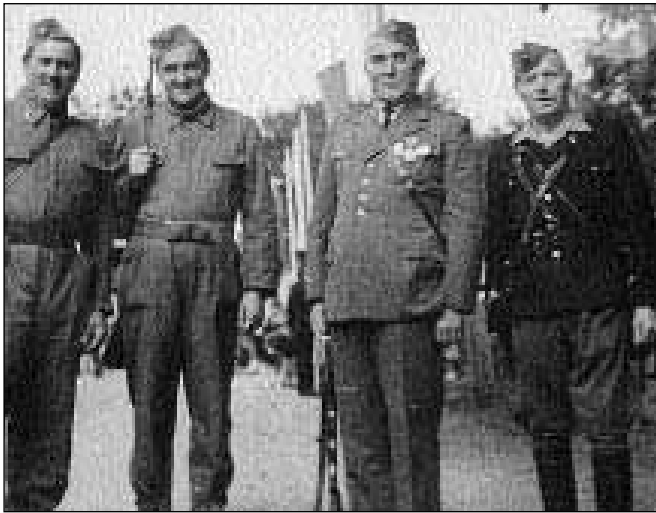
Naš jubilej

Ob 55-letnici delovanja Krajevne organizacije združenja borcev in udeležencev NOB

Po ustanovitvi organizacije ZB in udeležencev NOB po drugi svetovni vojni, v takratni Jugoslaviji, je bila tudi v Framu ustanovljena krajevna organizacija, kakor je zapisano v kroniki Osnovne šole Fram za šolsko leto 1948/49 (zapis takratnega upravitelja šole Ludvika Grafenauerja, ki je bil tudi član organizacije).

V času največjega razmaha je bilo v organizacijo vključenih 280 nekdanjih borcev in aktivistov NOB. Organizacija je opravila veliko dela na svojem področju. Obeležila je kraje dogodkov iz vojne: postavila je spomenike na grobove padlih borcev, s ploščami je označila v vojni požgane hiše in hišo, kjer je bil ustanovljen prvi odbor OF na framskem področju (Pokrivač, Morje št. 25), partizanski prehod preko železnice na Ješenci, križišče kurirskih poti nad Planico, kraj napada Bračičeve brigade na orožniško postojanko v Framu. Na Planici je bil zgrajen Dom borcev, ki so se mu morali pozneje zaradi velikih stroškov odpovedati.

Organizacija je pripravljala proslave, odmevne ne le v kraju, ampak tudi širše, nekatere celo v republiškem merilu. Na proslavah se je zbralo tudi več kot tisoč ljudi. Dokumentirane so v časopisnih objavah, nekaj jih je tudi posnetih na krajevnih dokumentarnih filmih.

Za proslavo v 60-ih letih prejšnjega stoletja so oblekli svoje uniforme Štefan Pisanec, Jože Koren, Ludvik Grafenauer in Jože Šraj

Framsko združenje borcev je izdalo knjižne publikacije: *Fram in okolica v NOB*, *Po poteh spomenikov in obeležij NOB* in *Požgane domačije*. Organizacija je sodelovala pri izdaji Zbornika spominskih obeležij NOB v občini Maribor-Tezno in z Muzejem narodne osvoboditve Maribor.

Poleg tega je organizacija seveda skrbela za svoje člane, da so dobili denarno, zdravstveno in drugo pomoč. Organizirala je tudi izlete in tovarniška srečanja.

Tvorno je sodelovala z drugimi organizacijami in društvi v kraju, prav tako pa tudi z otroci iz osnovne šole, kjer so člani s svojimi nastopi domovinsko vzgajali mlade.

To je le kratek pogled na preteklo delo. Obširnejši zapis čaka krajevnega kronista - morda za objavo v krajevnem zborniku, ki bi si ga Fram že zdavnaj zaslužil.

Naša krajevna organizacija je leta 1975 prejela plaketo jugoslovanskega združenja borcev, kar je bilo takrat najvišje priznanje.

Ker se naša organizacija ne pomlajuje, šteje danes šestdeset članov, pridobili pa smo devetnajst pristopnih članov, ki izražajo pripravljenost nadaljevati delo svojih staršev in drugih prednikov.

Občina Rače-Fram nam je omogočila sestajanje v lepem prostoru, ki smo ga uredili za svoje potrebe. V njem smo uredili krajevno slikovno zgodovinsko zbirko od kamnite sekire do današnjih časov, s poudarkom na NOB. Z zbiranjem materiala je začel zdaj že pokojni član naše organizacije, Oskar Štern, nekdanji ravnatelj framske šole. Velik je tudi prispevek našega krajana, zgodovinarja dr. Jožeta Koropca, zaslužnega profesorja mariborske univerze. V novem prostoru je zbirko, po nasvetih prof. Mire Grašič, svetovalke Muzeja narodne osvoboditve Maribor, uredil Slavko Osebik, ki je tudi zbral večino slikovnega gradiva. K ogledu zbirke vabimo vsa društva v občini. Razstava je poučna in zanimiva in je zato namenjena tudi učencem v šoli. Ogledali so si jo že svojci talcev iz Gaja (o njihovem vsakoletnem prihajanju h komemoracijam in našem druženju z njimi so Novice že poročale). Obiskali so nas člani društva ZB iz Tezna in si ob tej priložnosti ogledali razstavo.

Predsednica ZB Fram Dana Šušteršič v spominski sobi pozdravlja obiskovalce s Teznega

Za gostoljubje se nam je zahvalil njihov predsednik Ivan Pek, naš nekdanji rojak iz Morja, borec NOB, ki sedaj prebiva v Mariboru. Ob tem je povedal: »Hvaležni smo vam, da smo si lahko ogledali vašo spominsko sobo. Mislim, da je to edinstven primer daleč naokoli, ki dokazuje, kako ljudje delajo, da bi zanamcem ohranili podobe preteklih dni. Uspelo vam je, da ste prikazali zgodovino časa, posebej še Frama z okolico, med NOB.«

Naša organizacija skrbi za komemoracijo pri grobu talcev v Gaju. Za patronat smo hvaležni Oljarni Fram, ki skrbi za urejenost grobišča, organizira pa tudi srečanja udeležencev pri skupnem kosilu. Zahvala velja direktorju Francu Greifu.

Uspešno sodelujemo s šolo, ki sodeluje s programom na naših proslavah, komemoracijah in na občnem zboru. Tudi letos so pripravili program ob žalni svečanosti pri osrednjem spomeniku pred dnevom mrtvih. Navzoče je nagovoril naš član Zdravko Grafenauer.

Žalna svečanost pred dnevom mrtvih v Framu

Ob krajevnem prazniku, 24. septembru, se vsako leto poklonimo žrtvam NOB na Jugovem v Rančah. Tam sodelujemo s Krajevno skupnostjo Slivnica, organizacija pogostitve pa je domena Društva krajanov Ranče.

Naši člani skrbijo za grobove, ki so v njihovi bližini, da so primerno vzdrževani, ob dnevu mrtvih pa prižgejo sveče.

Med letom se spomnimo okroglih življenjskih obletnic naših članov. Starejše in bolne obiščemo na domovih. Ob božično-novoletnih praznikih pa se z obiski spomnimo tudi ostarelih v domovih starejših občanov v Mariboru in Poljčanah. Ob takih priložnostih jim izročimo skromna darila. Žensko članstvo v odboru vsako leto za dan žena, ob 8. marcu, počastijo moški člani. Po zadnji seji v letu si konec decembra zaželim vse dobro v novem letu.

Da pa lahko opravljamo svojo dejavnost, se moramo zahvaliti za denarne prispevke Občini Rače-Fram in razumevanju župana, ki vedno najde čas, da pride med nas.

Dana ŠUŠTERŠIČ, predsednica

KARITAS RAČE

Jesensko razmišljanje

Angeli smo, a le z enim krilom.

Da bi mogli poleteti, se moramo objeti.

(Luciano de Crescenzo)

Tako rada imam jesen. Pobiram pridelke, občudujem barvitost narave in se rada pogrejem na jesenskem soncu. Poletna vročica se umirja, dan se krajša, umirjam se tudi sama. Postavljam si vprašanje, kakšen pridelek sem bila za družino, prijatelje in pomoči potrebne. Ugotavljam, da to ni izmerljivo. To so pridelki ljubezni, pomoči, sočutja in spoštovanja. So majhni dotiki duš.

Modrec Martin Buber pravi: "Vse resnično življenje je srečevanje". Vsaki dan srečujem znane in neznanke ljudi, sodelavce, bolnike, znanke, prijatelje. Bogate in revne, srečne in nesrečne.

So dnevi, ko bi se nekaterim rada izognila in spet taki, ko si želim in zmorem prisluhni, videti in slišati. Tudi razumeti. Rada bi podelila to "srečanje" v dejavnosti Karitas.

Karitas je prostovoljno delo, ki sem si ga izbrala. Je POT, po kateri rada hodim, je tudi POT, na kateri so prepreke in težki koraki. Obe pa mi pomagata k rasti in zavedanju kdo sem, kaj hočem in spoznanju, da v življenju ni dovolj da IMAŠ, temveč da DAŠ.

Nekje sem prebrala to zgodbo: K ostarelemu možu sta prišla dva prostovoljca. Ker ni vedel, katerega bi izbral, jima je rekel: "Pojdita vsak zase na hrib za vasjo in ko se vrneta, bom nekoga od vaju izbral za spremljevalca." Prvi je sedel na motor in se po široki cesti popeljal na vrh hriba. Drugi je preplezal previsno steno, po kateri se vzpenjajo le redki. Na vrhu hriba sta se srečala. Prvi reče: "Pa sva na istem hribu." Drugi mu odgovori: "Vzpenjala sva se po različnih poteh, zato hrib ni isti." Ko sta se vrnila k starcu, je ta vprašal drugega: "Zakaj si zbral težjo pot?" Odgovoril je: "Da sem lahko občudoval lepoto cvetja, ki se upogiba v vetru." In starec je rekel: "Največja modrost je v strmini poti videti dobro." Izbral ga je za spremljevalca.

To zgodbo si prevajam po svoje. Z osamosvojitvijo naše države in s prihodom prvih beguncev smo se zbrali prostovoljci in ustanovili v okviru župnije Karitas. Dela je bilo veliko. Potrebovali in tudi dobili smo denar, oblačila in hrano. Ljudje so potrebovali tudi sprejetost, toplino in spoštovanje. Povedanih nam je bilo veliko pretresljivih zgodb. Pogosto sem bila v stiski ob zadregi prosilcev, ki jim je bilo težko priznati revščino, stisko ali še kaj.

Takrat bi se lahko umaknila, saj prostega časa nisem več poznala. Lahko bi si izbrala lažjo pot v življenju. Z manj dela, s prelaganjem dela na druge in na ustrezne službe. To preprosto ni šlo! Uresničevanje ljubezni do sočloveka je temeljna dolžnost vsakega človeka, še posebej kristjana. Prav vsak kristjan je poklican k služenju, dajanju in spodbujanju za dobro.

Hoja po zahtevnejši poti pa tudi obilno nagrajuje: namesto lepote cvetja da iskren hvala, topel pogled, nasmeh, stisk dlani, ljubezen. Občutek, da si nekomu vsaj malo olajšal življenje in mu nakazal možne korake za naprej. Majhno upanje in sočutje ljudem v stiski. Tolažba, ki ljudem vrača mir. Občutek, da vedno dobiš več kakor daš.

Ni še tako dolgo, ko me je neko nedeljo dopoldan vsa obupana klicala neka gospa. Skrbi za nepokretnega po kapi prizadetega moža. Bil je zelo nemiren, odklanjal je zdravila, nego in hrano. Bil je tudi agresiven. Prvi hip sem ji svetovala, naj pokliče dežurnega zdravnika. Vedela sem, da bo prišel šele proti večeru, in začutila, da se izmikam pomoči. Nasvet je bil neustrezen, besede ne bi veliko koristile. Potrebna so bila dejanja.

Res mi ni bilo všeč prekiniti dopoldanski program, pa vendar sem se premagala in ji ponudila pomoč. Bolnika mi ni bilo težko pomiriti, opraviti osebno nego in ga nahraniti. Težje se je bilo odločiti in spremeniti plan - zadovoljna in srečna sem odhajala iz hiše, kajti premagala sem »komodnost« in opravila koristno delo.

Zakaj toliko besed o prostovoljnosti? Današnji svet močno zaznamuje trgovska in pridobitniška miselnost. Ko vse postaja blago, je mogoče vse kupiti ali narediti kakšno drugo uslugo. Življenje se v tem primeru ravna po načelu DAJ-DAM. Še huje je, ko si sebi postavimo vprašanje: Kaj se spleča? Tedaj spreminjamo sebe in svoje življenje v blago in čakamo na dobiček. Če pa želimo, da bi ostalo življenje človeško, mu

moramo dati navdih ljubezni, prostovoljnosti in velikodušnosti. Družba bi morala te vrednote podpirati, ne pa da se tretirajo njihovi izvajalci kot drugorazredni člani.

V družini, kjer se mladi človek oblikuje, je vzgoja za solidarnost in ob tem za prostovoljstvo in ljubezen do sočloveka zelo pomembna. Kje so zgledi?

Celotna družba in vsak posameznik bi se moral čutili odgovornega za ljudi, ki si segajo po življenju, za osamljene, trpinčene starostnike, za družine, ki so na meji preživetja... in še in še. In seveda tudi ravnati po svojih močeh in sposobnostih. Mi se pa raje postavljamo na mesta sodnika in tožnika ali pa si zatiskamo oči. Bolje bi bilo, da bi sprejeli človeka z vsemi njegovimi nesposobnostmi, neznanjem in razvadami, saj najverjetneje ne zna drugače. Prav v vsakem je pa nekaj dobrega.

Le od naše ODLOČITVE, po kateri poti želimo hoditi, bo odvisno, ali bomo na njej videli in občudovali cvetje, ali pa bomo šli "mrtvi" skozi življenje.

Vse, ki vas je to razmišljanje nagovorilo in če ste pripravljeni graditi prijaznejši jutri, vljudno vabim, da se pridružite naši Karitas.

*"Ne gre za to, ali delam veliko ali malo,
temveč za to,
ali tisto veliko ali malo delam rad."
(Elisabeth Lukas)*

Marta FALEŽ

PISALI STE NAM

Zahvala in pohvala

Naneslo je tako, da sem moral pred kratkim tja, kamor sicer praviloma ne zahajamo prav radi - na občino in na policijo. Obeh služb oziroma tamkajšnjih uslužbencev se bolj kot ne drži negativen sloves zbirokratiziranosti, hladnosti in vzvišenosti. Saj smo najbrž že vsi kdaj doživeli, da nas je kakšna zdolgočasena uradnica (po dolgem čakanju v vrsti) ob vstopu mrko premerila od nog do glave in nam že s pogledom dala vedeti, da je jezna nase ter na ves svet, najbolj pa na nas, ki si jo drznemo motiti.

Sam imam zato zmeraj nekoliko nelagoden občutek, kadar moram potrkati na vrata kakšnega urada. No, vsaj do nedavnega sem ga imel. Spričo zadnjih dogodkov pa lahko rečem, da na srečo ni vedno razloga za to. Ker mi to kot občanu veliko pomeni, sem se odločil o tem nekaj napisati.

Prijetno sem bil presenečen, ko sem zaradi izjemno majhnega pritiska vode, kar je vsakodnevno predstavljalo veliko nevšečnost, obiskal župana občine Rače-Fram Branka Ledineka. Ta je bil s problemom, ki je bil tedaj prisoten v predelu, kjer živim, sicer že seznanjen, vendar mi je vseeno pozorno prisluhnil. Zagotovil mi je, da se bo zavzel za čimprejšnje ukrepanje in za odpravo nastale težave. Dober občutek, s katerim sem se poslavljajal od župana naše občine, me ni varal - problem s pritiskom vode je bil res v doglednem času s priključitvijo na framski vodovod povsem odpravljen in sedaj je z vodo vse v najlepšem redu. Da pa na Grajskem trgu 14 ni prijazen in ustrežljiv le župan, pač pa tudi njegovi sodelavci in sodelavke, sem imel priložnost ugotoviti tudi po tem dogodku, ko sem kasneje v zvezi z neko zadevo telefonično kontaktiral z občino.

Podobno se je zgodilo, ko sem se s prošnjo, ki je zadevala prometno problematiko, obrnil na komandirja Policijske postaje v Račah Tomažu Urlepu. Lepo sva se pogovorila in ko sem mu predočil problem iz njihove pristojnosti, je obljubil rešitev. Tudi on je bil mož-beseda in skupaj s svojimi sodelavci držal obljubo.

Zaradi navedenega želim županu Branku Ledineku in komandirju PO Rače Tomažu Urlepu izreči javno pohvalo in se zahvaliti za njun prijazen sprejem, za posluš, za čas, ki sta mi ga namenila, za zelo korekten odnos ter seveda za rešitev težav, ki so pestile mene in bližnjo okolico.

Danilo STRAHIJA iz Frama 4

FLOCVET d.o.o. na državnem tekmovanju v floristiki

20. septembra 2003 je v Slovenskih Konjicah potekalo 9. predtekmovanje za državno tekmovanje v floristiki. Udeležilo se ga je enajst cvetličarjev iz Slovenije, tudi naš FLOCVET d.o.o. iz Frama.

Okrasili smo portale vhodov v starem delu mesta, vsak tekmovalec pa je izdelal tudi šopek po lastni zamisli.

Tekmovanje oziroma izdelke je ocenjevala 3-članska mednarodna strokovna žirija.

Za temo portal sem dosegla 4. mesto, skupno pa 6. mesto, kar je lep rezultat z oziroma na dejstvo, da je bila med tekmovalci večina res vrhunskih cvetličarjev.

S tem dosežkom sem se uvrstila v finale državnega tekmovanja, ki bo prihodnje leto.

Adela PEČOVNIK